

5 mei 2010.

Kinderen en scheppingskracht

Dit prachtige waargebeurde verhaal wil ik graag vertellen om aan te geven hoe de scheppingskracht gebruikt kan worden, ook door kinderen. Via via, komt er een meisje van 6 jaar bij me, ze heeft problemen op school en ook thuis weten ze er niet goed raad mee. Ruim een jaar geleden is haar oma van 57 jaar overleden. Dol op elkaar, dus de overgang was nogal traumatisch voor iedereen. Al kort na het overlijden hadden de ouders het idee dat het meisje haar oma zag, wat voor deze mensen, die hier niets mee hadden, heel raar was. Nu, een jaar later, heeft het meisje nog steeds last van verdriet, praat veelvuldig over haar oma en dat ze daar van alles mee doet, wat voor de leerkrachten pure fantasie is. De leerkracht heeft aangegeven, dat het zo niet langer gaat en ze hulp moeten inroepen.

Tijdens het eerste gesprek vertelt het meisje dat ze vaak naar oma gaat, het blijkt dat dit gebeurt in de geest en dat ze daadwerkelijk naar de sfeer van oma gaat. Samen met oma en de anderen die daar zijn maken ze een feestje en gaat ze knutselen. Het gaat om meerdere keren per week. Haar moeder vraagt daarop of ze daarom niet met vriendinnetjes wil spelen. Haar antwoord is "ja." (Later vraag ik aan mijn dochter hoe reëel het knutselen en feesten is. Alles kan ma, is haar antwoord, vanuit haar eigen ervaring.) Het meisje gaat even tekenen terwijl ik haar moeder vertel over de 13 sferen en hoe dat in elkaar zit. De moeder vraagt aan mij "zou ze weten in welke sfeer oma is" en ik vraag dus "weet je in welke sfeer oma is?" Onder het tekenen merkt ze achteloos op "Ja, in de 3^e". Dit leidt tot verbazing bij de moeder. Voor mij zeker heel reëel.

Om hiermee te leren omgaan vertel ik hen, wat ze kunnen doen met de Witte Roos en de Gouden Zon. Verder adviseer ik hen een verse witte roos te kopen en geef haar voor thuis een kaart van de Gouden Zon mee. Aan het meisje geef ik nog een plaatje mee met de Witte Roos en de Gouden Zon voor op haar tafeltje op school. Wanneer ze verdrietig is kan ze zich hierop afstemmen. Voor de leerkracht geef ik briefje mee, waarin ik vraag of ze hieraan wil meewerken. (later blijkt dat dat zo is)

Tijdens het tweede gesprek vraag ik het meisje "hoe vindt oma het dat je bij mij komt?" Waarop ze antwoord "ze vindt het goed, ze heeft een rare stem gehoord die zei, doe dat ook maar met de Witte Roos en de Gouden Zon dan kom je een stapje verder. Nu doen ze dat en ook de anderen die bij oma zijn doen er aan mee". Ik vraag haar "heb je bij oma een Engel gezien?" "Ja!" Ik vraag haar "Ziet oma de Engel ook?" "Nee, die ziet ze niet". Ze vertelt tevens dat oma niet meer zo verdrietig is. Daardoor is zij ook niet meer zo verdrietig. De leerkracht op school heeft laten weten dat ze al veel rustiger is in de klas. Deze keer hebben we samen een aardeoefening gedaan met de boom en wortels en een meditatie waarin we alle mensen

van de sfeer van oma in de Gouden Schaal hebben gezet enz. Volgens haar moeder vindt ze vooral de Witte Roos heel fijn en de oefeningetjes thuis gaan ook goed.

Tijdens het derde gesprek vraag ik "heb je nog iets te vragen of te vertellen?" Nou, zegt de moeder ga je gang maar. "Hoe kan dat nou, dat ik met de Barbie's aan het spelen ben en ik ineens naar oma ga die was toen op de 5^e sfeer, zonder dat ik het zelf deed en ik stond als de boom?" Ik vraag haar "was er iemand bij je?" "Nee." Dan zeg ik haar "ik ga het aan de wijze vrouw in je (waar ik het al eerder met haar over had gehad) vragen. Kijk me eens aan. Was er iemand bij je?" Dan ineens zegt ze "ik denk dat er iemand achter me stond en dat ik zag dat oma naar de 6^e sfeer ging". "Ja, dat zal het zijn geweest, nu weten wij dat oma heel goed zit en hoef je niet zo vaak meer naar oma toe." "Dat zei oma ook al. Ze is nu heel blij." Dit alles na 14 dagen, geweldig toch!

Marja Overheul.